

Beste mensen,

Het woord lot rijmt op God, maar zijn ze hetzelfde? De mens wikt, maar God beschikt. Is ons levenslot al bepaald van de wieg tot het graf? Als je voor een dubbeltje geboren bent word je nooit een kwartje. Is alles voorbeschikt? Kunnen we ons eigen lot wel bepalen, valt er nog iets te kiezen, of moet je je maar bij de feiten neerleggen. Waarom zou je nog moeite doen je tegen het noodlot te verzetten?

In de Psalmen wordt God vurig aangeropen, daar is weinig sprake van acceptatie van moeilijke omstandigheden. Men zoekt een uitweg, een exodus en roept God om hulp, zelfs vraagt men Hem verantwoording. De geschiedenis van Israël gaat niet over mensen die lijdzaam, passief en geduldig hun lot ondergaan. Men blijft hopen dat het anders kan, en beter, dat er een omkeer mogelijk is. Er is ongeloof dat het met ons mensen noodzakelijkerwijze slecht zou moeten aflopen. Als dat zo was, dan was de Bijbel al geëindigd met de geschiedenis van de verdrijving uit het paradijs (Genesis 3).

Maar het gaat verder, God geeft kansen, geen doemscenario. De verloren zoon kan terugkeren naar zijn Vader en de Vader keert zich naar Zijn kind. Bekering is mogelijk, er is hoop. Wij mensen zijn niet ten dode opgeschreven. God zoekt niet onze ondergang, maar dat wij mogen leven.

Een goede Sabbat gewenst,
Roel